

Izhaja dvakrat na teden v štirih izdanih, in sicer: vsakotek in petek, zjutranje izdaje opoldne, večerno izdaje pa ob 5. uri popoldne, in stane z „Gospodarskim Listom“ in s kakšno drugo uredniško izredno prilogo vred po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto gld. 6.—
pol leta 3.—
šest let 1.50
Posamične številke stanejo 6 kr.

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ trikrat mesečno in stane vsakega gld. 1.20.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solski ulici in Jellersitz v Nunki ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Večerno izdaje).

Uredništvo in odgovarjanje
se nahaja v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v II. nadst. zdej. — Urednik sprejema stranke vsak dan od 11. do 12. ure popoldne.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.
Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu.
Neplačanih pism ne sprejema ne uredništvo ne upravništvo.

Ogledi in posilnice
se računajo po pet-vestih, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje orke pe prostora.
Naročnino in oglasje je plačati loco Gorice.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovensko knjižnico“, katera izhaja mesečno v snopiščih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vsakega 1 gld. 80 kr. — Oglasi v „Slov. knjižnici“ se računajo po 20 kr. pet-vestica.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Bog in narod!

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Brez programa — brez odločnosti!

(Dalje in konec).

In ko so naši poslanci nastopili 1. 1897. pot abstinence, vprašamo: kaj so dalje storili za utrditev te taktike v širokih vrstah naroda? Kateri poslanci pa so sli med ljudstvo, da bi ga podučili, kaj je abstinence, zakaj so bi pričeli in kakó jo hočejo nadaljevati, da bi vse ljudstvo vedelo, pri čem je in bi se izreklo s poslanci edinih mislij? — Nič in nič! Le dr. Tuma je priredil nekaj shodov po celi deželi, za kar so pa bili drugi poslanci tako nejevoljni, da je moral s shodi nehati! Drugi poslanci niso nič storili, dr. Tuma ni smel — a vse javno zastopstvo abstinence politike je ostalo „Soči“, ki je svojo nalogo tudi skrbno in razumno izvrševala, da je končno vendar vse ljudstvo dobilo jasne pojme o položaju v deželi. „Pr. List“ je le skromno capljal za „Sočo“. Zato pa je žel več zahvale!!

Ali ne le to, da naši poslanci niso nič storili za razširjenje abstinence ideje, marveč so nekateri celo sami — zgago delali, pisali so v „Slov. List“ ostre in celo zlobne dopise proti dr. Tumi (in celo proti grofu Coroniniju), dolžec ga, da je vzročil abstinence, katere slabe posledice so neizogibne. In deželni poslanci so celo po deželi čebrijali v enakem zmislu ter begali ljudstvo! Takó grozno so nekateri takrat rusili oficijalno politiko slovenskega kluba!! Kje ste bili takrat vi, „narodni voditelji“, da bi obsodili take poslance, ki so toliko zagrešili, — kakor ste se spravili zdaj nad dr. T. za umisljeni pogrešek!!

Prav nič ni čuda, ako je imel namestnik grof Goëss toliko srčnosti, kolikor bi je zamen iskali pri vseh po celi Avstriji, da je po deželi dražil župane in druge veljake proti abstinence politiki, — nag varjal jih, naj silijo poslance v deželnozbornsko mesnico, sicer da ne dobé nikakih podpor itd. Povsod drugod v Avstriji bi bili poslanci vse drugače obravnavali s takim namestnikom. Šli bi mej narod in mu povedali, kaj naj si misli o namestnikovem govorjenju — in posvetili bi mu tudi drugače, takó, da bi ga za vselej

minila volja na tak misijon po naši deželi! Pri nas pa se ni zgodilo prav nič! Najbrže je bilo komu celó ljubo, ako bi imelo Goëssovo potovanje zaželjen uspeh! Le „Soča“ je morala zopet nadomestiti ves odpor — in bila je tudi parkrat zaplenjena! To je bilo vse!

Na shodu dr. Tume v Dornbergu pa sta govorila šempaski nadučitelj in dornberški župnik proti abstinence. Fama govori, da sta govorila po njiju ustih dva poslanca. — Učitelji so tudi pisarili v „Narodu“ proti abstinence!! Kdo se je vsemu temu upiral! Edino „Soča“ in „Soča“ — zato pa uživa danes „zasluženo plačilo“.

Tako je bilo delovanje, taka energija nekaterih naših veljakov v tem najvažnejšem vprašanju naše sedanje domače politike. Ali naj za to še dalje stojimo za njimi z veliko kadilnico?! Ali niso marveč vredni vse graje?! Ali ni imel dr. Tuma prav s svojo sodbo?!

Pojdimo dalje!

Kdo se ne spominja neizmerno burne dobe po državnozborskih volitvah 1. 1897? Jetnišnice so se napolnile z našimi rojaki cele okolice. Št. Andrež, Št. Peter, Vrtojba itd. so bila prizorišča nečuvnega, samosilstva nad našim narodom. Sledile so ostre obsodbe!

Vprašamo: kje so bili takrat zastopniki tega ljudstva, da bi povzdigali svoj glas v obrambo onih trpinov nasproti krvavi krivici, ki se jim je godila? Kje so bili, da niso sli med ljudstvo, podučili ga o položaju, kakó se mu je vesti, in dali mu poguma, da ne obupa nad boljšo prihodnostjo? Kje sta bila takrat Berbuč in Greša, zastopnika okolice, ki sta uživala vendar imuniteto, ki bi ju varovala pred vsakim nasilstvom? — Edino na shodu v Št. Petru je bila spregovorjena v tem oziru prav poštena, odločna beseda, a to je storil — zopet dr. Tuma. Kar je govoril dr. Gregorčič, je bilo takó mehko in prikrito, da je vse poslušalstvo ostalo docela hladno in celó pobito. Ne, nastopil je dr. Tuma, takrat se c. kr. sodni uradnik, in govoril je takó iz srca vsemu poslušalstvu, takó kipeče, takó odločno, da je nastal ob vsaki

tretji besedi nepopisen vihar po dvorišču Černicevem, kjer smo zborovali. In celó odlični pristaji „P. L.“ so kričali z drugimi vred: Takó se govori! Živio Tuma! — Vladin zastopnik je čisto posegal v Tumov govor in grozil, da razpusti shod! — Od tistega dne je bilo zaman misliti, da bi Tuma mogel še ostati c. kr. uradnik, pač pa, da postane tak zastopnik naroda, kakor ga potrebujemo. Valed tega je izstopil, da bi se lahko ves posvetil narodnemu boju — no, danes so ga naši voditelji v zahvalo izključili celó iz društva „Sloga“. Do cela ga hoté politiki ubiti!! — Dr. Tuma je bil tudi edini od poslancev, ki je šel na lice mesta v okolico, kjer je sprejel na zapisnik (kakor pravi preiskovalni sodnik) vse izjave okoliških veljakov in drugih prič, iz katerih je bil očividno grozovit terorizem nad našim ubogim ljudstvom od znanih stranij! Dr. Tuma je odstopil vse gradivo dr. Gregorčiču, ki je bil prejel tudi od Gabrščeka nešteto podatkov s pričami vred o znanih škandalih v Gorici. Ali se je vse to kaj porabilo na pravem mestu?! Nič in nič! S ponesrečeno „nujnostno razpravo“ v državnem zboru smo se pa korenito blamovali pred vsem svetom!

Podoben položaj smo imeli lani po umoru cesarice! Zopet je steklo na stotine naših sinov po goriskih in tržaskih jecah, sledile so strahovite obsodbe, — no, kje so zopet bili naši zastopniki, da bi bili pod okriljem imunitete sli med ljudstvo in ga vsaj osrečili, da ne obupa, da ponosno dvigne svojo glavo vskljud vsemu nasilju in se pripravi na ono veliko dobo, ki mora priti tudi za nas, ako nismo le narod strahopetcev in starih bab!! Ljudstvo je želelo, da bi „voditelji“ dosli iz svojih varnih skrivališč ter se poučili o resnici — no, ostali so lepó doma. Celó Wolf je bil prišel n. pr. na Nabrežino, od slovenskih zastopnikov ni prišel nikdo vkljub prošnji. Nabrežinski možje so prišli neki večer celó na želez. postajo, ker so vedeli, da se pelje dr. Gregorčič na Dunaj. Razočarani in žalostni so se vrnili v vas!!

Edino naše časopisje je zopet prevzelo vso nalogo trdega boja proti kruti sili...

za se kupiti... Ne več, Ermelinda! Ermelinda!... Oh, vi bi me kmalu zmotila! Bice ne jokajte več, Lupo ne umrje.

„Rekli ste, da ne umrje?“

„Da, in vam prisezam pri zveličanju svoje duše.“

Pri teh besedah se je deklica dvignila in stekla proti temu rešeniku, ter je hotela še jedenkrat poklekniti pred njega, da bi ga zahvalila. A ni mogla, ker on, prijemši jo, jo je siloma vzdrljal, in ona zbegana, ginjena, zmagana od prevelikega veselja, se je spustila v njegovo naročje. Marko je čutil, kakó se mu je tresla v rokah tista draga oseba, kakó so mu tekale po roki tople solze oveseljene krasne deve, in kakó so njene nežne prsi ob razburkanih njegovih plule. Tedaj se ni mogel več premagovati, sklonil se je k njeni glavi in jo poljubil na čelo. Bice je čutila tisti poljub, a se ni vznemirila bolj, ko če bi jo bil poljubil njen oče. Dvignila se je mirno, a iz oči rudečastih še in mokrih od joka ter iz obraza še vedno preplašenega je odseval smehljaj nove radosti. Takó se po spomladnem dežju med pretrganimi oblaki zopet kaže krasno solnce s tem lepšim sijajem.

„Soča“, ki je v tem oziru zopet prednjačila, je bila nešteto krat zaplenjena, doživela je nekaj hišnih preiskav in sitnih tožb! Izvoljeni zastopniki naroda pa so bili skriti kakor krtje na varnem!

In kaj je delalo takrat naše prvo polit. društvo „Sloga“? Spalo je do cela! Po mesece in mesece ni bilo niti odborove seje — kaj li se kakega obč. zbora ali shoda, da bi se oglasili veljaki iz cele Goriške proti neznosnim razmeram v deželi! — Ko je bil pa po 15 mesecih zopet enkrat občni zbor (25. maja), se na njem ni spregovorila beseda o položaju v deželi. 20. julija je bil pa zopet izredni občni zbor, ali člani so privreli iz cele dežele v Gorico edino radi dopolnilne volitve! Predsedniku se ni zdelo potrebno, da bi postavil sploh se kaj drugega na dnevni red, ko imamo toliko perečih vprašanj, o katerih bi moral občni zbor izreči svoje mnenje! — Ako bi sploh hoteli, da bi razum volitve govorili na občnem zboru se o čem drugem, bi moralo to (po predsednikovi izpovedi) zahtevati vsaj 30 članov! Predsednik (in ves odbor!) pa ni imel sam toliko „iniciative“, da bi se rekla na občnem zboru, da se beseda o netuvenih razmerah, ki dušijo naš narod v tej deželi!

In vendar so gospodje žaljeni, ako se jim lojalno očita, da — nimajo programa ne prave odločnosti! No, pač so se zdaj združili vsi ter so pokazali, da imajo neki program, kateri hoté izvršiti s skrajno odločnostjo. Pa ta program ne obsega dela ne proti narodnim sovražnikom, ne proti vladni neprijaznosti, — pač pa dosleden boj v pobijanju dosedanjih najboljših narodovih delavcev. Tu je program, tu je energije dovolj!! Najprej so hoteli dr. T. odstraniti iz posojilnice, potem so ga hoteli bacniti iz odbora „Sloga“ in iz deželnega odbora, ako bi bilo le mogoče tudi iz dež. zbora — no, ker se jim doslej ni še posrečila nijedna teh nakan, so ga naposled izključili kar iz društva „Sloga“, čes: takó se ga iznebimo tudi iz odbora, da bomo delali, kar bomo hoteli! Enako dosleden boj so napovedali Gabrščeku, katerega hoté storiti neskladnjega s tem, da

Slavni junak je bil v oblasti devojke. Marko je pristopil k mizi in stojé napisal nekaj vrstic opatu sv. Ambroža; s temi ga je prosil, veleval mu in pretil, naj hitro oprosti tistega Lupa, o katerem sta govorila nekaj dnij poprej. Povezal je list s svilenim trakom na kateri je udaril svoj pečat, naredil naslov, in izročil Bici rekoč: „To pismo pošljite opatu in Lupo bo izpuščen.“

„Bog vam poplača dobro delo, katero ste storili, zabranjeva je prelivanje nedolžne krvi, ter otraja neštavilne solze; cela njegova družina bo vedno molila za vas.“ Takó rekši se je deklica obrnila, da bi odšla.

„Bice!“ je dejal tedaj Marko in jej namignil, naj se ustavi, „prosim vas, ostanite še za trenotek. Pismo morete oddati še jutri zjutraj... Postuшайте me: nocój odidem ga daleč... toda spomin na te trenotke... vaš spomin, Bice, — verujte mi — ostane večno v mojem srcu...“

„Oh, tudi jaz nikdar ne pozabim velike dobrote, katero ste mi storili; molila bom za vas tudi jaz... In ko se sedaj domišljam, kakó sem se prej bala pred vas stopiti, si moram sama priznati, kakó nepotreben je bil moj strah!...“

— 50 —

MARCO VISCONTI

ZGODOVINSKI ROMAN

—*—

Italijanski napisal Tommaso Grossi.

(Dalje)

Ona je govorila takó, ker je mislila, da je njen oče — kakor so se bili pomenili prej — o vsem že obvestil Viscontija. A ker je bilo temu vse neznan, ko je slišal sedaj takó goreče prositi in ni vedel zakaj, je najprej osupnil, za hip pa ga je obšlo usmiljenje in ljubezen. Bil je v zadregi, videl, da kraljica vseh njegovih mislij in njegovega sreča kleči tu pred njim kot sužnja. Sklonil se je, da bi jo privzdignil, in ji rekel ves razburjen: „Kaj delate?... ne, jaz tega nikakor ne morem dovoliti, vstanite vendar; vi, da bi takó klečali pred človeškim bitjem! vi!“ — Toda ona se ni zganila, temveč, je povzdignila roke in ga nadalje prosila, upiraje vanj svoje objokane oči. To je Viscontija neizrečeno presunilo. Bilo mu je, kakor da bi v tej deklici videl zopet pred seboj njeno mater živo in pravo, ki je bila prav takó padla

pred njega na kolena in ga vzdihujé prosila toliko let poprej tisto noč, ko je bil prišel, da bi jo odvedel z očetovega doma. On se je čutil zamaknenga. Vzdignil je siloma prosečo devico in jo peljal na neko stolico. Ona si je z obema rokama zakrivala obraz, ter vsled silne žalosti, srma in strahu je jokala nevtolažljivo, in obilne solze so jej pritekale izmed belih prstov. On se je ni upal dotakniti in jej je prigovarjal: „Oh, povejte mi, kaj hočete, in kakor mi je drago upanje v moje večno izveličanje, vam prisezam, da storim po vaši želji vse, kar mi bo mogoče, tudi če bi imel pri tem izgubiti državo, življenje in svojo čast. Rešite me iz teh muk in povejte mi, kdo je tisti, katerega morem rešiti?...“

„Lupo“, je vskliknila deklica vzdihujé!

„Kdo? tisti podložnik samostana sv. Ambroža, ki je obsojen na smrt?“

„Da, on je sin sokolarja, mojega očeta, je brat moje ljubljene dekle... oh, da bi vi videli, kakó sta reveža obupana!...“

„Ne jokajte več, Lupo bo rešen, darujem ga vam... Oh, da bi takó mogel s svojo krvjó jedno teh vaših solz

da ga gmotno uničijo, — da bi se morda tu, na kdaj prišel Medvesčkovca navela: „Denar je moj Bog!“ ter vsled borbe za vsakdanji ljubi kruhek postal elastično krotko jagnje... kakor so zamašili Medvesčku usta s kosom boljsega kruha.... Dr. Triller je tudi na indeksu! — Grozili so z bojkotom nekemu obrtniku, ker so sodili, da je pisal nekaj njim neljubega v „Brivca“ — in také po vrsti, po programu in energično, takó odločno, da kaj takega svet se ni videl! Zdaj napovedujejo celó shode po deželi, ali le v dosegu takega prežalostnega programa! Ko je bila najna potreba, da bi sli med ljudstvo, so čepeli strahopetno doma, v borbi proti domačinom pa se jim ni nič hudega bali, saj v Avstriji velja že od nekdanj natele:

Divide et impera!

Za tak boj kažejo zares neverjetno velikoobsežen program, čudovito iznajdljivost v sredstvih in zares veliko energijo!

Dopisi.

Is Ročinja. — Veselica, katero je priredilo v nedeljo 6. avgusta naše bralno in pevsko društvo, je dobro uspela. Petje mešanega zhora je bilo naravnost izvrstno. Igra „Ene uro doktor“ je vzbudila dosti smeha; igralci so dobro razumevali svoje vloge. Lepih dobikov pa, katere je prinesla saljiva tombola, je marsikdo se danes vesel. Po tomboli se je razvila prav živahna plesna zabava. Sploh kaže ta veselica, da moremo tudi mi napraviti kaj lepega, če imamo le dobro voljo in veselje do stvari. Gmoten uspeh te veselice je sicer povoljen, ali nikakor ne sijajen, kakor je bilo pričakovati. Našlo se je namreč nekaj gospodov, ki so v skrbi za dušni blagor požrtvovalno plačevali v Avčah kar sodečke piva, samo da ne bi sli ljudje k veselici v Ročinj. In zakaj to? Na vsporedu veselice je bila zadnja točka plesna zabava. To je dalo dosti povoda, da so napovedali veselici boj, da ni bilo sploh nobenega zraven, prav so take veselice tod zelo redke. Druga leta je bil ta dan v Ročnju javni ples, h kateremu so prišli ljudje iz celega kanalskega okraja. Da bi zabranilo javni ples, je sklenilo naše bralno društvo, da bo prirejalo ta dan društvene veselice, ki veliko blažljiveje uplivajo na ljudstvo, kakor javni plesi. Pri tem se mu pa delajo nasprotstva ravno od one strani, od katere bi se ga moralo najbolje podpirati. Posten ples v posteni družbi ni vendar nič slabega. Sploh pa, gospoda sme plesati, kolikor hoče, in vendar so jej odprta vrata v nebesa; kmetu pa, če se enkrat obrne, pošljejo vse vrage na vrat!

Iz dornberške okolice. — Obljubili ste bili, ne sprejeti več nobenega dopisa gledé Zalost-Saksida v svoj cenj. list, t. j. sprejeli ste ga in priobčili v št. 60 od nasprotne strani, ker je ta trdila, da gre za dobro stvar. Bodite torej tako dobri in sprejmite dosledno še ta dopis, da se spozna, kje je resnica in pravica — in kje obratno!

Cuj, ti dobroželjni Zaloščani! Ako bi Zaloščani-Saksidovci 6000 gld. dnarjev naložili obrestonosno za se samo po 4%, bi jim to neslo 240 gld. na leto; in ako bi

Saj mi je pravila moja mati, da ste dobrega, plemenitega srca.

„Tedad me vaša mati ne sovraži? mi je odpustila?... in vi, Bice, mi tudi odpustate?... in me ne sovražite?“

„Jaz? o, kaj pravite?... moja hvaležnost... spoštovanje...“

„Mi ne zadošča — to ni tisto, česar si jaz želim od vas“, je zavpil Visconte prijemši njeno roko med svoje tresočee roke. „Čemu bi še nadalje zakrival? Vedite, Bice, da od tistega trenutka, ko sem vas prvič ugledal... se moja usoda določena nepreklicno... Tudi jaz pričakujem iz vaših ust besedo, ki bo za me življenje ali smrt.“

Deklica se je tresla vsa, in se je vmočevala, da bi se mu izvila. A mama je Viscontu šinila neka druga misel v glavo; potihnil je in spustil njeno roko; obraz se mu je takó spremenil, da ni bil videti več poprejšnji, in po kratkem molku jo je vprašal z osornim glasom:

„Povejte mi, ta Lupo je vendar oproda nekoga, katerega ste mi raznokat imenovali?“

(Dalje pride.)

80leri sosedje se vsaki po 2 gld. na leto dali poleg, bi to bilo spet 240 gld. To in ono iz naloženega kapitala vkup bi zneslo 480 gld. Za ta denar na leto bi imeli Zaloščani-Saksidovci vse, lastnega duhovna vikarja in v svoji cerkvi sv. Lovrenca v Zaloščah vse maše celega leta!

Ako bi pa Zalošče-Saksid prišlo pod Dornberg, bi jim uslo vsako leto 240 gld. od tistih 6000 gld., katere bi oni morali izdelati v faro dornberške cerkev, da jo razširijo, in poleg tega bi oni morali plačevati duhovnoma dornberškima še vsako leto toliko, kolikor plačujejo zdaj v Prvačino svojima sedanjima duhovnoma. To zadnje zneslo v denarju preračunjeno od prilike 6 gld. 30 kr. na leto od vsakega sosedu in od vseh 80 sosedov vkup zneslo 504 gld. Ti z onimi 240 gld. vsako leto zgubljenimi vkup zneslo 744 gld. In za teh 744 gld. bi Zaloščani-Saksidovci ne imeli nič, čisto nič. Kaj je boljše, presodite častiti bralci „Sota“ sami: ali za 480 gld. imeli vse, vse doma, ali pa za 744 gld. ne imeli nič, čisto nič, razum politiki se po drugi cerkvi in biti še morda grdo gledan?

Vkupili so Zaloščani-Saksidovci se tretji zvon. Zakaj? Dobroželjni Zaloščani piše, da zato, da bodo zamogli od zdaj naprej brez nevarnosti pritkovati. Je-li pritkovanje ali tolkanje toliko neizogibno potrebno, da so Zaloščani-Saksidovci zato morali vkupiti še tretji zvon, ko so že nekaj let sem imeli trino us v zalogi, in jo imajo se zdaj? Oč kod pa to, da so oni bili tako nespametni, se iz drugega razloga vkupiti tretji zvon, namreč zato: zvonar Broili ga je imel od več in ni vedel kam z njim? In da bo zvonar čakal za plačilo 4 leta, čemu to, ko so Zaloščani-Saksidovci že v prvem letu toliko zložili, da je zvon že skoro popolnoma plačan?

Nov zvonik zidati, so sklenili Zaloščani-Saksidovci že precej takrat, ko jih je nekdo zapeljal vkupiti še tretji zvon k onima dvema starima; to zato, ker stari zvonik je edino le za dva zvona narejen. Zdaj visé vsi trije v lesenem zvoniku, t. j. na stebrih. Zakaj pa bi ne mogli ti zvonovi dolgo viseti v lesenem zvoniku, ko je tisti nekdo pred enim letom iz dobrih stebrov, večinoma hrastovih, naredil ta zvonik in jih je še bolj dobro zaračunal? Čemu siliti zdaj sosedu, naj bi se lotili precej zidati zvonik, ko jih še skleni denar, plačan za tretji zvon — in pa še trina us.

Od lastnega katastra da ne bi imeli nobenega dobčka? Od kod pa to? Ako bi drugega ne imeli — pa bi ga gotovo v denarju imeli — bi Zaloščani-Saksidovci na podlagi svojega katastra vdobili vsaj svoj gospodarski svet, kakor ga imajo Prvačkovci. In ali ni vže to samo na sebi velika čast in prednost, ako bi imeli svoj gospodarski svet in bi bili sami gospodarji v svoji hiši, da pa da zdaj ne vkažejo čisto nič! Kaj se ti zdi, g. dobroželjni Zaloščan, da je bolj častno za te, da si v svoji hiši sam gospodar, ali pa da bi bil pod gruntom ti in tvoja družina?

Gledé sv. maš nedeljskih v podružni cerkvi sv. Lovrenca v Zaloščah obljubuješ ti saj eno ali celo več maš na leto Zaloščanom-Saksidovcem za slučaj, ako bi prišli pod Dornberg. Od kod to, ko je ob času birme v Dornbergu sam dornberški župnik tistemu „nekdo“ na obraz rekel: nobene! in zdaj ob času birme v Prvačini, kakor se sliši, v pričo kardinala in vse družbe pri kosilu, ravno to trdiš! Od kod to, ko smo doživeli in videli v Batujah-Selu zavoljo nekolikih nedeljskih sv. maš toliki razpor in prepir, da sam ranjki nadškof Zorn ga ni mogel zvladati? Zavoljo nekolikih nedeljskih sv. maš? In ti jih obljubuješ? Kdo si ti, ki si lastiš v tej stvari še veto oblasti, kakor jo ima nadškof gorški?

Od kod si pa to zvedel, da je v Prvačini cerkev pretesna že za same Prvačkove, ko tega do zdaj še nikdo ni črnil. Ti praviš, da v dornberško cerkev nikdo ne brani — ali nisi slišal in mogče celó sam videl, kakó se je pred par leti z nekim Zaloščanom-Saksidovcem v dornberški cerkvi gojilo? Dalje praviš: cerkev dornberška je zadosti prostorna in bo tudi se nekaj časa po združenju Zaloščanom-Saksidovcev pod Dornberg. Od kod si ti to vzela, ko dornberški župnik sam temu oporeka? In trdiš, da za slučaj združenja bo treba širiti dornberško cerkev in da potem zavoljo stroškov bo prepir in pekel, kakor je bil ravnokar v Batujah-Selu! Ti praviš dalje: za slučaj potrebo se zviša prihodnja dornberške cerkve in s tem se pridobi takoj prostor za 200 ljudi!

— Od kod to, ko se zdaj ne more nikdo še 50 ljudi v sakristijo dornberške cerkve spraviti? Ti obetaš Zaloščanom-Saksidovcem za slučaj združenja eno popoldansko službo božjo od strani dornberškega kaplana, zato da bi se vse ljudstvo h kratu ne gnetlo v dornberško cerkev. Ali bi bila to enakomerna zamena Zaloščanom-Saksidovcev nasproti Dornberžanom! Za vse sv. maše in vse popoldanske službe božje celega leta, ki bi jih stale pri svojem duhovnu vikarju 480 gld. in bi Zaloščani-Saksidovci vdobili za slučaj združenja eno popoldansko službo božjo od dornberškega kaplana ob nedeljah in praznikih v letu, in zato bi plačali gg. duhovnom dornberškim celih 744 gld. na leto! Kdor ima parnet, naj pomisli.

Za ta neenaki dar bi pa vdobili Dornberžani kaplana, katerega zdaj nimajo. — Dornberžani so imeli vselej po dva duhovna, in jo tudi lahko vzdržujejo.

Izjava tistega Saksidovca, ki je v pričo kardinala rekel: „Rajši na križ kakor pod Dornberg“ ne more biti pogubonosna Zaloščanom-Saksidovcem, saj njih očetje so prišli v nebesa brez Dornberga — pa tudi Dornberžanom ne, ker tudi njih predniki so se zveličali brez Zaloščanom-Saksidovcev. To velja tudi za vse prihodnje čase.

Ti praviš dalje: v Dornbergu so redne službe božje — ali v Prvačini morda ne? — In v Dornbergu so vsako nedeljo in praznik nedeljske pridige, ne pa samo „večkrat“!

Gledé nošenja otrok h krstu v Prvačino, opominam, da se ni še slišalo, da bi bil vsled tega po zimi kaki novorojeni Zaloščan-Saksidovec obohel ali še celó umrl. — Tudi glede previdenja bolnikov niso prvaški duhovni do zdaj še nikdar zaostali za dornberškimi. Ko pa vdobijo Zaloščani-Saksidovci svoj vikarjat, vidiš ljubi „Dobroželjni Zaloščan“, takrat boš imel ti in vsi drugi sosedje vse to pred nosom — in pa mnogo mnogo boljše kup kakor iz Dornberga. Kako to, da tebi to ne diši ter da vedno in vedno siliš pod Dornberg?

Da bi v Dornbergu vdobili podporo za zidanje zvonika, je neverjetno, ker je zadnjič, ko je c. kr. namestnik v Dornbergu bil, župan dornberški njemu rekel: Ekscelenc! ako nam vlada z brezobrestnim posojilom za 10 let na pomoč ne priskoči, bo moralo precejšnje število Dornberžanov pustiti dom in iti v Ameriko — tolika je revščina. Kako se to sklada s podporo za nov skoro brez potreben zvonik Nedornberžanom v korist?

Ti „Dobroželjni“ nasprotuješ vikarijatu Zalošče-Saksid v okviru c. kr. fare Prvačina, ravno temu vikarijatu pa pod faro Dornberg ne nasprotuješ, lako si sam pisal na namestništvo v Trst in si navedel svoje „razloge“ za to.

Ti praviš, ako vdobimo svoj vikarjat, ne bomo mogli si preskrbeli potrebnih naprav. Katere so te naprave? saj imamo vse razen farovža; farovž pa nas bo manj stal kakor zvonik, h kateremu nas ti toliko siliš; in naše ljudstvo komaj čaka, kadaj se bo lotilo delati farovž!

Ti praviš, da ne bomo mogli vzdrževati vikarja — kako ne, saj nas bo manj stal, kakor to, kar dajemo duhovnoma v Prvačino, in skoro le polovico tega, kar bi morali dajati v Dornberg za slučaj združenja.

Praviš ti, za 600 gld. ali 800 ne bomo mogli v dobiti duhovnika, ker drugod so boljše plače. Tu se vidi, da ne veš nič o duhovniških plačah. Vlada tirja za vikarja, kakor ga želimo mi, samo 460 gld. plače na leto — in toliko je vikarjatov, ki nesejo samo 460 gld. na leto! Sino dosti. Saj se celo neke fajnštrije s plačo 600 gld. na leto, ki so pred časom na to stopnjo zrastle, med tene ko so bile prej samo vikarjati, so bile od ministrstva na Dunaju z nova na stopnjo vikarjate s plačo 460 gld. penzane! Kar velja za druge, bo anti veljalo tudi za Zalošče-Saksid!

Razlagovalec.

(Opomba uredništva: Da smo sploh priobčili oni dopis v št. 60, zato smo bili od g. dopisnika opetovano naprošeni, češ da se gre za „dobro stvar“. G. dopisnik je taceo vedno pridelal: naj odgovori se moj nasprotnik, potem pa je reč končana. — To se je zgodilo s pričujočim dopisom! Zato v tje začeti ne priobčimo niti besedice več, svetujemo le prizadetim, da se obrnejo do pristojne duhovne oblasti, katera jim rzsodi golovo tako, da bo prav!)

Domače in razne novice.

Osebnost vesti. — Davkarja gg. Fridrik Leitner in Rajno Sinek sta imenovana glavnima davkarjema v področju tržaškega finančnega ministerstva.

Profesor na učiteljsku v Kopru M. Kožuh je premeščen v Celje na nemško-slovenski gimnazij.

Poroka. — Dne 5. t. m. se je poročil v Trstu g. Dragotin Paternost z g. Eno Grusovinovo. Bilo srečno!

Zaupnice slovenskim poslancem. — Ko so se razbila pogajanja med slovenskimi poslanci, ter se je sprevidele, da na nikak način ni mogoče priti do sporazumljenj med Slovenci in Italijani gledé na deželni zbor, so začele občine se oglašati z zaupnicami, katere so se tikale vseh slovenskih poslancev, ali so bile naslovljene na preč. g. dr. Antona Gregorčiča. Te zaupnice so imele biti slovesna manifestacija, da slovenski narod na Goriskem stoji združen za svojimi poslanci nasproti italijanski zlovolji. Kar je prišel — razdor, ki je političko pobarval nekatere nadaljne zaupnice. Tako smo omenili zadnjič zaupnico iz Medane, ki je barvana že političko, ker se dotika le dr. Gregorčiča in grofa Coroninija. V zadnji „Gorici“ sta objavljene tudi dve tako pobarvani zaupnici županstva občine Sv. Križ in pa županstva v Gaberji pri Ajdovščini (kjer slušuje učitelj Srebrnič!), dočim je zaupnica županstva v Čepovanu nadaljevanje prvotnih zaupnic. Zaupnica pravi: „Hvala Vam in vsem slovenskim deželnim poslancem, da ste kot trden steber na slovenskem jugu in branite korist ne samo primorskih Slovencev, ampak tudi koristi naše ljubljene države, habsburške Avstrije! Naj bode tudi od vlade protežiran drugi narod, vendar mi se udati ne smemo! Zatorej stojte kot do sedaj, bodite unverjeni, da vsi smo hvaležno za Vami. Prosimo, obvestite tovarise o našem sklepu.“

Ta nameravana skupna manifestacija se ruši ter ne dobiva več istega pomena, kateri je bil določen, namreč: slovenski narod naj se izjavi po svojih občinah, da je solidaren s svojimi poslanci ter da obsoja počenje Italijanov. Take izjave bi bile nekaj, kar bi bodlo v oči vlado in Italijane! Toda gospoda okoli „Gorice“ je vso reč zasukala, da je porušila nameravano manifestacijo, in sedaj skuša s pritiskom na občine po svojih pristavih ustvariti zaupnice svoji stranki, naslovljene na dr. Gregorčiča in grofa Coroninija. — Evo, tu vidite, da tej gospodi je le za prepir in nič za drugo! V teh kritičnih časih puščajto Italijane na strani, pa se zadirajo v nas. Ali Italijani nimajo prav, če se nam smejejo?!

„Šolski Dom“ in „Gorica“. — Zadnja „Gorica“ jo je lepó zavila, češ: „Soča“ se je spravila na „Š. D.“, kateremu se v svojo opombo več škodila nego so mu koristili vsi po njej nabrani tisočaki.

Na to odgovarjamo: „Soča“ je konstatovala dejstvo, da je odbor „Š. D.“ identičen z uredništvom „Gorice“; — in da je bil ta odbor takó nepreviden, da je dal sezidati z novci „Š. D.“ lepe prostore za tiskarno in „Gorico“, od koder širi le razpor in razdraženost po deželi; vsled tega se je prav veliko rodoljubov izjavilo že zdaj, da za „Š. D.“ ne dajo niti novčica več. Fiasco s tombolo v St. Petru je že zakrivila „Gorica“. Le poprašajte razprodajalce, ki povedó, da ljudje niso hoteli kupovati srečk radi „Gorice“; mnogi pa so kupili le po eno namesto po pet in deset. — Taki pojavi se kažejo že zdaj, a kaj sele bo? Zategadel je „Soča“ povzdignila svoj glas v obrambo „Š. D.“, dokler je še čas! Ako „Gorica“ in tiskarna tudi plačate tistih 600 ali 700 gld. najemščine, bo imelo društvo desetkrat več škode. Nikdo ni toliko nesebičen, da bi dajal odboru „Š. D.“ v dar denarja, s pomočjo katerega se bodo vzdrževale tudi hujškarje iz prostorov „Š. D.“ — Zato protestujemo proti strankarskemu zlorabljenju „Šolskega Doma“, ker to bi ga utegnilo spraviti do kraha, za kar bi nosili vso odgovornost le „voditelji“ okoli „Gorice“: „Š. D.“ bodi vzvišen nad domače prepire!

„Resnica je Bogu in ljudem ljuba!“ — Tako piše „Gorica“, ki pa trdi, da „postopanje dr. Tume je prisililo ostalo devetorico slov. poslancev, da so slovesno izjavili, da mu ne morejo več zaupati“ itd. Devetorica?! Him, kje? Čitali smo izjavo osmih poslancev; pa „osmorica“ se nekam čudno sliši, zato so zapisali „devetorica“, kar malce bolje zveni.

„Resnica je Bogu in ljudem ljuba“, tako zatrjuje „Gorica“. Vprašati jo je torej treba: zakaj je ne piše?!

Nekaj evetja iz vrtov „Gorice“. — Zadnja „Gorica“ je objavila v celoti sestavek, kateri je pisal g. Gabršček danes leden v „Soti“ pod zaglavjem: „Soča“ — „Gorica“. Med posameznimi stavki so vložene opazke. Jedna izmed teh se glasi: „Ali more tedaj ljudstvo zdaj Vam verovati, ako ste ga deset let drugim na ljubo alepili!“ Torej skozi 10 let, kateri čas je stal vedno ob strani dr. Gregorčiča, je slepil g. Gabršček ljudstvo, drugim na ljubo! Katerim na ljubo, dr. Gregorčiču in njegovi stranki, katera ga hoče sedaj popolnoma uničiti?!

Ko se je boril g. Gabršček po raznih c. kr. uradih za ravnopravnost v Gorici, ko je v javnosti zigosil spletarije Italijanov, ki so bili tako ogorčeni, da so ga hoteli spraviti iz Gorice, ko je s svojo odločnostjo največ dosegel, da se današnji dan slovenski jezik ne zaničuje več tako v Gorici kakor pred 10 leti, ko so ga narodni voditelji, na čelu jim dr. Gregorčič, pošiljali v boj proti našim sovražnikom v takih slučajih, ko si sami niči blizu niso upali. — Takrat, glejte! je Gabršček slepil slovensko ljudstvo!!

Dalje pa mu očita „Gorica“ celo, da je hotel strmoglaviti dr. Gregorčiča! Kdaj in kako!? — Ne spleta se še dalje baviti se s takimi trditvami, ker vsakdo, kdor hoče pošteno soditi, bo prepričan, da Gabršček skozi 10 let ni slepil slovenskega ljudstva temveč deloval zanj v družbi dr. Gregorčiča, kateri je v celoti vedno odobral Gabrščekovo postopanje!

Toda kljub temu čitaš take podlosti v časniku, kateremu stoji na čelu — dr. Gregorčič!!

„Kdo pa hoče Gabrščekovi osebi kaj?“ Tako je čitati v zadnji „Gorici“. Nasproti temu pa povemo, da pošiljajo na Vipavsko nekega „moža“ agitatorja proti dr. Tumi in proti Gabrščku. In tisti „mož“ pravi, da imata Gregorčič in grof Coronini 100.000 gld. na razpolaganje, s katero svoto hotela uničiti do cela Gabrščka. Tiskovine hočejo prodajati pod ceno, dajati jih celo zastoj, da ga le uničijo, menda za to, ker se je ob njihovi strani prvi v vrsti bojeval z Lahi ter je v obliki meri njegova zasluga, da Slovenci v Gorici izza zadnjih let vsaj nekaj veljamo.

Tako nameravajo postopati, tako govoré njihovi organi — potem pa čitaš v „Gorici“: „Kdo pa hoče Gabrščekovi osebi kaj?“ — Kako naj imenujemo tako delovanje?!

Srečni časi. — Dr. Gregorčič se hladi v Kamniku, odkar je naznanil dr. Tumi, da je izključen iz „Sloge“, dr. Rojce je odšel že poprej iz Gorice, istotako grof Coronini, prof. Berbuč je nekje v gorah — v Gorici pa kraljuje politiski general Gasper in njegov adjutant Peter, katerina je dr. Gregorčič izročil „Gorico“, ker je znano, da ta dva moža sta vesča najinfamnejše pisave proti dr. Tumi, proti Gabrščku in „Soči“.

Kdo je Gasper in kdo je Peter, to goriski Slovenci dobro vedo, posebno pa vemo to mi, in zagradel „Gorici“ odslej ne bomo odgovarjali; reagovali bomo le toliko, kolikor bo neobhodno potrebno.

Gasper si ni nikdar mislil, da v družbi s Petrom bo imel celo list „naših voditeljev“ na razpolaganje, list, v katerem bo prosto pisari na najnesramnejši način proti dr. Tumi, Gabrščku in „Soči“, dočim jih je dosedaj obdelaval le po goriskih gostilnah in kavarinah pa v svoji prodajalnici. Srečni časi se nam bližajo! „Narodnim voditeljem“ pa na družbi z Gasperjem in Petrom le čestitamo!

„Slučajno“ zastopa dr. Tuma naše trge. — Torej Vi, volilci naših trgov! Vaš poslanec Vas le „slučajno“ zastopa v deželnem zboru, tako trdi „Pr. list“. — Koga so pa izvolili prav za prav svojim poslancem, da jih dr. Tuma le „slučajno“ zastopa?!

Naši trgi so pa pokazali, da so s tem „slučajno“ prav zadovoljni, med tem, ko z marsikaterim drugim poslancem ljudstvo „slučajno“ ni zadovoljno.

In tako se utegne zgoditi ob prihodnjih volitvah, da dr. Tuma bo še „slučajno“ poslanec naših trgov, da pa „slučajno“ kedo drugi odpade. Tako bo, prijatelji okoli „Pr. l.“!

„Konsumna društva.“ — „Pr. list“ pravi, da agitujemo s konsumnimi društvi, ter pravi: „Zato pa tudi nikdar nismo mislili in tudi ne prigovarjali kje komu, da naj se snujejo konsumna društva. Z ozirom na razmere tudi ne mislimo na to“. No, no, le počasi! Zdi se nam, da je „Soča“ še pravočasno opozorila na skrito delovanje v takem pogledu. Te dni se odpre, ako se to še ni zgodilo, nekje v okolici konsumno društvo! Kaj se pravi torej „nikdar nismo mislili in tudi ne mislimo na to“?!

Klici pa spravi. — Prijatelj našega lista nam piše:

„Neznosni in skrajno škodljivi razpor in boj med goriskimi Slovenci je nam v lastno pogubo in sovražniku v korist. Iz mirnega zatíjsja opazujem, kaj vse se godi med nami. „Kam to pride, kam to gre?“ kliče nam narodna pesem; zato predlagam sledeče:

1. Mir Vam bodi! Grešniki smo vsi; kdor pa misli, da je čist, naj vrže kamen v svojega bližnjega!!! Čemu odkrivati na to in ono stran slabosti. Zaupanje se manjša in radi tega pojema.

2. Smer politike ne določujejo niti poslanci, ne voditelji naroda, ampak smer politike naj narekuje narod sam, kateri se je združil v politična društva, po katerih naj on sam govori. Politična društva na Goriskem so tri: „Sloga“, „Slovenski Jez“ in „Zavednost“. Ta društva, in ne sama „Sloga“, bi morala črtati smer naše politike, koje bi se morali naši poslanci strogo držati.

V potročje vseh treh društev spadajo tudi vsa važna politična, narodna in gospodarska vprašanja, koja morajo vsa tri društva skupno reševati, oziroma predlagati poslancem, da stremijo do njih izvršitve.

3. Da se razpor poravna, predlagam:

a) mirovno konferenco;

b) udje konference so odposlanci vseh treh narodnih društev, insicer naj da: „Sloga“ 4, „Zavednost“ 3 in „Slovenski Jez“ 2 odposlanca-uda mirovne konference;

c) konferenci naj predloži v razsodbo obe stranki svoje težnje, nasvete in zahteve;

d) sklepi konference so veljavni za obe stranki — so narodni program.

Ker mi časa primanjkuje, končam, a prosim, naj se sprejme ta nasvet kot posredovalni, nikakor ne pa strankarski. Oglasijo naj se i drugi v smislu miru in sprave!!

Oglasil se je zadnji neki rodoljub iz Soške doline v „Edinosti“, katerega najvažnejši oddelek smo ponatisnili v zadnji „Soči“. Župan Zega iz Kanala je izrazil v brzogovorki do dr. Gregorčiča željo, „da boste Vi, gospod kot naš narodni voditelj, delovali nato, da se ta spor poravna“. In v zadnji „Gorici“ v nekem dopisu smo čitali:

„Častiti gg. voditelji slovenskega naroda na Goriskem, pastite osebnosti, potrpite drug z drugim, ne črnite se, ampak podajte si roko ter borite se neutrudno v edinosti proti sovražniku, kateri se že veseli Vaših preprirov!“

Tudi v zasebnih pogovorih se čujejo povsodi klici po spravi, toda ti glasovi so le „gles vpijočega v puščavi“! Gospodje okoli „Sloge“ nimajo nikake volje po spravi, ne, temveč edino le po razdoru.

Kdo pa je prišel razdor? Štirje poslanci, na čelu jim sam dr. Gregorčič, so hoteli na obnem zboru „Goriške ljudske posojilnice“ vreti dr. Tumo iz ravnateljstva, zato ker je preobložen in ker se boje za njegovo zdravje“. Ker se jim to ni posrečilo, so pričeli drugače splošno gonjo proti njemu, da bi ga strmoglavili, in sad te gonje je „Gorica“ in pa zadnje postopanje „Sloge“.

Klici po spravi naj se naslovljajo torej pred vsem na tiste, ki so pričeli razdor, mi smo vedno za to, da delamo skupno v slogi, ker le na ta način moremo kaj doseči nasproti Italijanom, ali to skupno delovanje je razumeli tako, da se ne sme staviti ovir nikomur, ki dela za narod ter da se ne sme nikogar ubijati radi tega, če je bolj energičen in bolj aktiven kakor pa kdo drugi, ki hoče biti voditelj-diktator! Saj se da spraviti vse lepo v sklad, samo če se hoče!

Ali kdor čita Gregorčičevo „Gorico“, ta mora spoznati, da vsak poskus po spravi je že najprej brezuspešen. Njegovo glasilo noče slišati ničesa o kaki spravi!!

Znamenje časa? — V nadeljo so naznanjali po mestu lepaki, da „prvaški Sokol“ napravi isti dan veselico s petjem in plesom. Vsakdo bi mislil, da na tako veselico bo vabljen tudi bratsko društvo „Goriski Sokol“, ali odborniki „Sokola“ so zaman povpraševali pri nas, če je prišlo za društvo kako vabilo na to veselico. — Ni ga bilo, kakor tudi nismo dobili vsporeda za objavo v „Soči“.

Torej razdor in ločitev tudi na to stran!?

„Legina“ sola v Devinu se odpre — kakor pravi „Piccolo“ — v drugi polovici meseca septembra. Pravi, da je pripravljeno vse, kar potreba: učitelj, učiteljica, katehet itd.

Italijani bodo vabili na vse sile slovenske starše v Devinu, da dadó svoje otroke v „Legino“ solo. Zato pa treba pozornosti, in prizadeti rodoljubi naj bi delovali na to, da se slovenski starši ne dadó pregovoriti v tem oziru. „Piccolo“ sicer pravi, da v Devinu so italijanski otroci brez poduka in da za tiste samo je namenjena sola, toda to ni res; lovili bodo slovenske otroke! — Starši, pošiljajte svoje otroke v slovenski otroški vrtec in v slovensko ljudsko solo!

Dijaška veselica v Tolminu. — V nadeljo je bil za Tolmin velik naroden praznik. Od blizu in daleč naše ožje domovine je prihitelo v najobilnejšem številu ponajveč prav odličnega obinstva ta dan v Tolmin na dijaško veselico, katero so priredili goriski abiturijenti s sodelovanjem nekaterih koperskih učiteljskih gospodov pod pokroviteljstvom velerodne gospe Albertine dr. Trillerjeve. Tolmin je imel praznično lice, bil je ves v zastavah, dvorišče Devetakovskih, kjer se je vršila veselica, pa je bilo krasno okinčano s balončki, zastavami in zelenjem. Predno je pričela veselica, se je bilo nabralo že polno obinstva, pridrdralo je poleg drugih vozov nad deset žardinjer, med njimi 3 z Goricani, tako da udeležba pri veselici je bila prav ogromna. Nastopili so dijaki ter začeli izvajati vspored veselice. Tamburaški zbor, možki zbor, orkester, kolikor tudi šaloigra „Dijaki“ in spevoigra „Dijakova zarubitev“, sploh ves nastop je imponoval občinstvu, katero se je kaj laskavo izražalo o vsporedu in o igrajočih dijakih ter jim burno ploskalo. Mitna šaloigra „Dijaki“ je prav dopadla, zlasti spevoigra „Dijakova zarubitev“, ki se je morala ponoviti. Izmed drugih točk je omeniti posebno „Simfonijo iz opere „La Messinese“, katero je sviral dijaški orkester naravnost imenitno, in pa veliko glasbeno sliko „San“, katero so udarjali na tamburice prav izborno. Predno je zavrnil dijaški orkester zadnjo točko: koračnico „Habsburg“, je bilo naznanjeno z odra, da je prišel v Tolmin iz Trsta „povz“, kateri želi tudi na-

stopiti. In res je nastopil ter prepeval tako izborno salijve kuplete, da je moral ponavljati kar po trikrat. V mraku je pričel prižigati g. Makuc umetne ognje, kateri so bili tako lepi, da v Gorici jih še nismo videli tako lepih. Pirotehnik Makuc je vreden vsega priporočila.

Po veselici je pričel živahen ples, kateri je otvorila gospa Albertina dr. Trillerjeva; ples je trajal do poznih ur.

Udeležba pri tej veselici je pokazala, da naši abiturijenti uživajo dokaj simpatij pri našem občinstvu, dijaki pa so pokazali, da te simpatije tudi zaslužijo. Trud, kateri so imeli s prireditvijo veselice, ter izvajanje iste, kaže, da ti mladi gospodje imajo dokaj energije in resne volje, in iz te mladine — našega upa — postanejo možje, uneti za resno pozitivno delo, možje, kakršnih naš narod na Goriskem potrebuje v obilici. Po začetni poti naprej hodite v blagor našega toliko zatiranega naroda! Pokazali ste, da imate smisla za to dovolj! Zato: Slava Vam in Vašim podpirateljem, kateri Vam ne odtegnejo roke, da dosežete svoj cilj!

Pripomnja. Sporočilo se je nam od raznih strani, da splošna postrežba po vseh gostilnah po Tolminu je bila prav dobra in solidna.

Veselica v Sežani. — Tamburaški zbor „Narod“ z Nabrežine in „Ognjegasno društvo“ v Sežani priredita s prijaznim sodelovanjem pevskega društva „Nabrežina“ v nedeljo dne 13. avgusta t. l. na vrtu g. L. Mahorčiča v Sežani veselico s plesom. Vspored: 1. F. Majcen: „Pozdrav z Nabrežine“, veliki venec nar. pesmi, svira godba. 2. Ant. Foerster: „Domovina“, poje mešani zbor ognjegasnega društva v Sežani. 3. M. pl. Farkaš: „Poputnica Hrvatske“, udarja tamb. zbor „Narod“. 4. I. Milakovič: „Bojna pjesma“, poje pevski zbor „Nabrežina“. 5. F. Majcen: „Slovenec sem“, venec narodnih in slovenskih pesmi, svira godba. 6. H. Volarič: „Slovenska pesem“, poje mešani zbor ognjegasnega društva v Sežani. 7. Strauss: „Pomladno cvetje“, valček, udarja tamb. zbor. 8. Mayer: „Tičica“, četverošpev, poje „Nabrežina“. 9. „U boj U boj!“ iz opere N. S. Zrinski, svira godba. 10. H. Volarič: „Obletek“, samospel tenorja s spremljevanjem tamburice. 11. M. pl. Farkaš: „Ples patuljaka“, polka, udarja tamb. zbor. 12. V. G. Brož: „Bog i Hrvati“, poje pevski zbor „Nabrežina“ s spremljevanjem tamb. zbora. 13. Ples. — Začetek točno ob 5. uri popoldne. Vstopnina k veselici 30, sedeži po 10 kr., k plesu komadič po 10 kr. Pri veselici in pri plesu svira narodna nabrežinska godba. V slučaju slabega vremena bode veselica naslednji praznik ali nedeljo. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Razgled po svetu.

Profesor Anton Bezenšek razglasa: „Čast mi je povabiti vse slovenske steno-grafe in prijatelje naše umetnosti v nedeljo, dne 13. avgusta, na občni zbor v Zalec na Stajerskem. Dnevni red: 1. O razviku stenografije pri Slovanih sploh in pri Slovencih posebej; 2. Organizacija slovenskih stenografov, oziroma osnivanje slovenskega stenografskega društva; 3. Nasveti in določbe glede nove izdaje „Slovenske stenografije“ (odobrene po vis. ministerstvu uka in bogocastja za srednje šole dne 3. junija 1894. št. 11.321); 4. O izdavanju strokovnega lista; 5. Razni predlogi. Začetek zborovanja ob 10. uri popoldne. Pred tem je v zalski župni cerkvi sv. maša, katero bere ob 9. uri večastiti gosp. šolski svetovalec profesor Ivan Krusič. Ob 1. uri skupen obed. (Kdor se ga želi udeležiti, naj to naznani gospej Hausenbichlerjevi v Zalec do 10. t. m.) Ob 5. uri popoldne veselica s petjem in godbo na vrtu Hausenbichlerjeve gostilne.

Češki visokošolci. — Nedeljo je dospelo v belo Ljubljano 100 čeških visokošolcev in z njimi 40 drugih oseb. Saboj so prinesli srebrno lipovo vejico in pa addresso praških dam. Sprejem je bil najsijajnejši.

V Sv. Mihelu na Koroškem so Nemci Čehe hoteli napasti; izzivali so jih, ali Čehi so stopili brzo v vlak ter niso sploh nič reagovali. V Beljaku pa so jim Nemci na kolodvoru zapeli: „Die Wacht am Rhein!“

Dreyfus. — Včeraj je začela obravnava proti Dreyfusu. Dreyfus je na razna vprašanja odgovarjal: „Jaz sem nedolžen. Kakor leta 1895. tako kličem tudi danes: Jaz sem popolnoma nedolžen.“

Kreta. — 3 Krete se vrne domov koncem oktobra oddelek italijanskih vojakov, kateri se še nahaja tam. Istodobno se vrnejo v domovino tudi angleški, ruski in francoski vojaki, kolikor jih je še na Kreti.

Protestni shodi proti § 14 in proti novim davkom se množe. Od vseh strani Avstrije prihajajo poročila o takih shodih. Tako so imeli v nedeljo tudi v Ljubljani socialni demokratje in krščanski socialisti shoda, na katerih so protestovali proti nagodbi in proti novim davkom.

Komedija. — Tržaški mestni svet je imel pretekli teden sejo, katera je bila „burna“. Župan Dompieri je bil naznanil, da bivši uradnik Millatovich je poneveril večjo svoto ter pobegnil, toda to je bilo že pred časom; no-

kljubu temu župan ni ničesar naznanil mesnim očetom. Pa ker je stvar vendar morala priti do ušes državnega pravdnštva, je končno le sporočil župan to mestnim očetom. In sveda dvigali so se skrbni mesni očetje ter interpelovali župana, zakaj jih ni obvestil že poprej o slučaju.

Hm, kako znajo! Kdo pa jim verjame, da niso prej ničesa izvedeli o begu Millatovicha, — da bi bil župan to prikril svojim opodam? Kdo jim to verjame? Vse je bilo la „pro forma“. Stvar je morala priti v roke drž. pravdnštva, in zato se je župan moral dati interpelovati v mestni seji. Spodletelo jim je! Prikrili bi bili radi vse, pa ni šlo. „Piccolo“ pa pripoveduje z vso resnostjo o nastalem sporu med županom in občinskimi svetniki. — Komedija!

XIV. velika skupščina družbe sv. Cirila in Metoda na Vrhniki je bila ena najlepših in najzanimivejših skupščin naše vrle šolske družbe. Tudi na tej skupščini se je pokazalo, da preveča ljubezen do družbe sv. Cirila in Metoda vse sloje našega naroda v vseh deželah slovenskih, da pa je glavni stebel družbe zavedno naše žensstvo. — Zborovanje se je vršilo v dvorani „Katoiškega doma“. Po nagovoru predsednika, ki je naglašal potrebno slogo v družbi, je obširno poročal tajnik t. g. župnik Žlogar. Prirastlo je troje novih podružnic: ženska za Ročinj in okolico na Goriskem, ženska za Ruše in okolico na Stajerskem in mešana za Pokrče na Koroškem. Število pokroviteljnin je poskočilo za 12. Podružnice so priredile mnogo poučnozabavnih shodov za preprosti narod, in odbor želi, da bi se jih še več. Šolskih zavodov ima doslej družba že 20; učiteljskega osebja vzdržuje okoli 30, podružje pa se na družbenih zavodih blizu 2000 otrok, ki bi bili sicer izgubljeni za slovensko. Razposlala je družba 1904 šolske knjige in 5050 poučno zabavnih spisov. Veliko dohodkov donesajo družbi nabiralniki, Perdanove vžigalice, Bonatevi svinčniki, Jebachinova kava, Skabernetovo platno in Petričičevo milo. Družba je izdala troje jubilejnih spisov. Msgr. Župan je založil svoj spis „Naš cesar Fran Josip I.“ s slikami, katerega se je prodalo 20.000 izvodov. Nov natis — 5000 izvodov — je pisatelj podaril družbi. Kot XII. zvezek družbine knjižnice je izdal ravnatelj Fr. Hubad: „Franc Jožef I., cesar avstrijski“ v XIII. zv. pa Leban: „Andrej baron Čehovin“. Društvo je dobilo tudi mnogo jubilejnih darov, pokroviteljnin, volil itd., takisto so razna slovenska društva in časopisi pridobili družbi mnogo dohodkov. Akad. društvo „Sumadija“ v Pragi, ki je pod predsedstvom slikarja g. Germa priredilo sijajno jugoslovansko akademijo pod pokroviteljstvom starostje češkega naroda dr. L. barona Riegra. Čisti prinos akademije 1200 kron je poslala imenom čeških dam pisateljica G. Preissova v prosep koroškega solstva. Slava njej! Vzorno marljivo in delavno je bilo tudi v minolem letu slovensko žensstvo, ki je nabralo za družbo vsekakor največ darov in pribavilo največje dohodke. Slava mu! — Blagajnik A. Koblar je poročal, da je imela družba skoraj 100.000 gld. prometa. Največ daruje za družbo Ljubljana in druga mesta. Med trgi se odlikuje Vrhnika. Ljubljanski listi so nabrali tudi letos prelepo svoto, in sicer: „Slovenski Narod“ 2700 gld., „Slovenec“ 59 gld., „Slovenski List“ 33 gld. Nabrali pa so tudi drugi listi, zlasti „Mir“. Račun družbe sv. Cirila in Metoda za XIII. družbino leto 1898 izkazuje: 44.172 gld. 30 kr. dohodkov, 41804 gld. 26 kr. stroškov in 2368 gld. 4 kr. preostanka.

Nato se je vršila volitev predsednika, treh odbornikov, razsodništva in nadzornštva. Na predlog g. dr. Kušarja je bil izvoljen predsednikom z vsklikom zopet t. g. mons. T. Župan. Tudi razsodniki in nadzorniki so bili izvoljeni z vsklikom. Ostali so vsi dosedanjji člani. Na mesto odstopivšega blagajnika je predlagala gđ. Kadivec g. ravnatelj Ivana Subica, g. kanonik Treiber iz Velikoveca pa je predlagal, naj se izvoli blagajnikom zopet g. Koblar. O teh dveh predlogih se je vnela jako burna debata, v katero je poseglo več gospodov. Sprejet je bil predlog, naj se glasuje z listki. Pri volitvi je dobil Koblar 32, ravnatelj Subic pa 123 glasov. Nato se je predsednik zahvalil skupščinarjem za udeležbo. Skupnega obeda se je udeležilo okoli 200 oseb. Med obedom je svirala godba. Predsednik msgr. Župan je napil cesarju, g. župan Jevšek predsedniku Županu, gosp. nolar Svetec vrhniskim rodoljubkinjam in rodoljubom, dekan g. Gantar podpredsedniku L. Svetcu, dr. Marolt pa slovenski domovini. Došlo je 28 brzogovornih pozdravov. Skupščinarji so se večinoma odpeljali ob 5. uri popoldne z železnico v Ljubljano.

Razpis ustanove za tehnike. — Namestništvo v Trstu razpisuje državno ustanovo za dijake, ki bi se pozvelili studijam na tehniki na Dunaju, v Gradcu, Pragi ali v Brnu, in sicer za dijake, ki so pristojni v Istri in na Goriskem. Ustanova znaša 210 gld. Dijaki, ki dobe to ustanovo, so obvezani po končanih studijah kot tehniki delovati v Primorju. Prošnje je vlagati do 31. t. m.

Nov udarec Slovanom v Primorju. — Nulla dies sine linea — ni ga dneva, da ne bi Thun-Kaizlov zistem zadal udarca primorskim Slovanom v obraz. Sedaj je pala težka roka protislovanskega zistema na narodni občinski zastop v Visnjanu. In s kuko

nervozno naglico se je vsilo vse to! Prav kakor d. niso mogli ušakati trenetka, da ugodijo laki signoriji. Z odlokom od 27. julija so uničili nedavno izvršene volitve za I. razred in z drugim odlokom od istega dne so razpustili ves občinski zastop, v ponedeljek se je vsila prodaja upravne občine nekemu Avreliu Antoru Mianichu, in sicer s tako naglico, da župan ni imel niti časa, da bi sklical svetovalce in da niti ni bil navzoč na prodaji, in hkratu so tudi odpuštili dosedanjega vrlega tajnika! Lep „penzum“ za dva kratka dneva, vse v večno čast in slavo Thun-Kaizlova zistema!! In človeku naj bi ne vrela kri po žilah? „Ed.“

Županom nove občine Marčezgo je bil dne 2. avgusta izvoljen gospod Dgminik Babič pek. Antona iz Varganela. Z istim dnem je nova občina zaprčila svoje poslovanje.

Srbija. — Aretovanja oseb, katere bi bile po mnenju Milana v zvezi z znanim atentatom, se množe. Tako so 5. t. m. zaprli zopet 13 oseb, in sicer odvetnike, profesorje, trgovce itd.

Rusija. — Francoski minister za zunanje posle Delcassé je odpotoval te dni v Petrograd. To potovanje se stavi v zvezo z raznimi rečmi. Čujejo se glasovi, da car hoče odstopiti ter prepustiti vladanje svojemu bratu Mihaelu! Po Rusiji gré namreč neka legenda, da neki car bo umrl brez moških potomcev, temu bo sledil car Mihael, ki vzame Carigrad. To legendo baje obrača car naše ter se hoče odpovedati na vsak način vladanju. Radi tega neki se je napotil. Delcassé v Petrograd, da prepreči carjevo odpuščanje, ker Francija želi ostati v dobrih odnosih z Rusijo, pa ne ve, kako stališče bi zavzel Mihael, ali o sedanjem carju je na čistem. — Drugi spravljajo Delcassejevo potovanje v zvezo z Dreyfusom, tretji pa z Nemci, ker v poslednjem času sta se jeli Nemčija in Francija si nekam približevati.

Rusko velikašstvo. — Da bi občevanje med profesorji in dijaki postalo čim tesnejše, je minister za nauk izdal naredbo, s katero se ustanavljajo praktična dela dijaštva, književna in znanstvena društva in dijaški konvikti, vse pod vodstvom vseučilišnih profesorjev. Car je ukazal, da se izda iz državne blagajne enkrat za vselej za ustanovitev štirih konviktov 3.262.000 rubljev, a za ustanovitev praktičnih del dijaštva letnih 32.000 rubljev.

Narodno gospodarstvo.

Poročilo o tobačnem izletku.

Tobačni izletek, kateri se pridobiva v c. kr. tobačnih tvornicah, ko se odsopari voda, ki odteče pri izdelovanju viržink, izluživi surovine, se upotreblja primerno izredčen za pokončanje na sadnem drevju, na vrtnih, in poljskih rastlinah živečih škodljivih žuželk (pajkov, gosenic, ušic i. t. d.)

Najbolje je, da se rastline poskropijo z izredčenim izletkom, oziroma raztopino, obsegajočo manj kakor 5% tobačnega izletka, ker se sicer nežne rastline lahko poškodijo.

Rastlinski škodljivci so različno občutljivi za tobačni izletek; najbolj občutljivi so goli ali tenkokožni škodljivci, najodporniji pa oni z dlakami, oklopi iz kitina ali drugih branil; med temi zlasti brošč. Vendar proti belinovi gosenici 5% tobačni lug ni imel uspeha, dočim zadostuje za listne uši že 1% tobačni lug, za pršice 2%, za pajke in tenkokožne, šibkeje zabranjene žuželke 3—5% tobačni lug, oziroma tolika raztopina. Dodavši nekoliko spirita in amylalkohola pomaga izletek tudi proti takim žuželkam, katerim brez tega dodatka ni v okom priti.

Dobiva se tobačni izletek v tobačni tvornici v Ljubljani ter v prodajnem skladišču v Trstu, če se prinese izpolnjeno prijemnico o tobačnem izletku, katere je dobiti v vseh tobačnih tvornicah, pri kmetijskih društvih in okrajnih glavarstvih. Cena: Skatljja (kositerna) od kg. 1.30—1 gl., skatljja od 5 kg. 3 gl., sodček od 20 kg. 12 gl.

Oddelek za obrano rastlin.

V svrhu, da se omogoči kmetovalcem kolikor možno uspešni boj proti raznim rastlinskim boleznim ter proti škodljivcem polja in travnikov, kakor proti rji, peronosperi, gnjilobi, gosenicam, ušim, kobilicam i. t. d. je ustanovilo c. kr. ministerstvo poljedelstva na c. kr. gospodarskem kemičnem poskuševališču na Dunaju II. Trunnerstrasse 3 posebni „oddelek za obrano rastlin“, kateremu je naročeno, da podeli kmetovalcem brezplačna pojasnila o gori naznačenih rastlinskih boleznih in zajedavcih ter da jim naznani sredstva za premaganje takega zla.

Zeleti je, da se kmetovalci za lastno korist najizdatneje poslužujejo te ustanove. Kakor hitro torej opazi kmetovalec na svojih vrtnih, poljih, travnikih ali grozdih kak nenavaden pojav, iz kojega bi se dalo sklepati na obolenost rastlin, naj brez odloga pošlje obolelo rastlino, ali če je vzrok obolenosti očitno kak zajedalec, z rastlino vred tudi dotičnega zajedalca na c. kr. gospodarsko kemično poskuševališče (oddelek za obrano rastlin) na Dunaju II. Trunnerstrasse 3 in naj naznani z nekoliko vrsticami svoje želje. Opozorja se na to, da razun poštnine, nima pošiljatelj ničesar plačati.

Naznanilo poljedelcem!

Tomazeva žlindra

16—28%, prah za travnike, je na razpolago po gl. 2.65 za 100 kg. v zalogi

„Društva za prodajo umetnih gnojil“ v Gorici, v ulici Contavale hiš. št. 2 (blizu kavarne Schwarz.)

Zaloga apnenega karbura prve vrste

G. D. CONFORTO v Gorici na Kornu št. 12

Vsak kilogram daje najmanj 300 litrov plina.

Cena 24 gl. kvintal

franko iz zaloge.

Cene se razumejo naprej plačane ali proti povzetju.

Špedicijska poslovnica
Gašpar Hvalič v Gorici
30 51—10 v ulici Marcella 12
se toplo priporoča Slovincem v Gorici in z dežele.
Ima zaprt vez za prevažanje pohitva.

Podpisana priporočata slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi, svojo novo urejeno

prodajalnico jestvin.

V zalogi imata tudi raznovrstne pijače, n. pr.: francoski Cognac, pristni kranjski brinjevec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, goružice (Senz), Ciril-Metodovo kavo in Ciril-Metodovo milo ter drugo v to stroko spadajoče blago. Postrežba točna in po zmernih cenah.
Z odličnim spoštovanjem
Kopač & Kutin,
trgovca v Semeniški ulici št. 1
v lastni hiši, kjer je »Trgovska obrtna zadruga«.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8
priporoča

pristna bela in črna vina
iz vipavskih, furlanskih, brislih, dalmatinskih in isterskih vinogradov.
Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.
Cene zmerno. Postrežba poštena.

ODLIKOVAN

fotografski atelier

Anton Jerkič

na Travniku šte. 11 v Gorici,

podružnica

na Acquedotto št. 25 v Trstu,

priporoča se

slavnemu občinstvu v mestu

in na deželi v blagohotno podporo.

Leta 1881. v Gorici ustanovljena trdka

E. Riessner, v Nunski ulici 3,
(nasproti nunski cerkvi)

priporoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetlic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mrtvaške potrebe, voščeno sveče itd. vse po zmerni ceni. — Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo ti-karno žrt na perilo. (P. cl.)

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladčičar
v Gorici na Kornu št. 3.

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za birmance, torte i. t. d.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Prave in edine želodčne kapljice,

(Varovena znamka).

Zdravilna moč teh kapljic je neprekosljiva. — Te kapljice *vedrilo redno prebavljanje*, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico popije. *Okrepé* popije. *Kvarjeni želodec*, *stori*, *da zgine v kratkem času omotica in živčena lenost* (mrtvost). Te kapljice tudi *stori*, *da šlovec raji je*. —9

Cena steklenici 30 kr.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnah na svetu. Za naročitve in pošiljatve pa jedino le v lekarni

Cristofolletti v Gorici.

Trgovina z jedlinim blagom

G. F. Resberg v Gorici,

v Kapucinski ulici št. 11
ter podružnici na Kornu šte. 2
priporoča to-le blago:

Sladkor — kavo — riž — mas — poper — aveče —
elje — škrob — ječmen — kavino primeso — moko —
gris — drobno in debelo otrobo — turčico — zob —
sol — moko za pitanje — kls — žveplo — cement —
bakreni vitriolj itd. 3 20 8

Zaloga pristnega dalmatinskega žganja na debele
ter pristnega črnega in belega vina.

Dobroznana gostilna

ANTONA VODOPIVCA

pri

Petelinu'

v

Trstu

ulici Ghega

št. 7.

je v bližini južnega koločeca jedina narodna gostilna

s prenočišči, katera toči pristna bela in črna vina iz Vipavske doline.

Kuhinja domača z okusno pripravljenimi jedmi.

Zahteva naj se

popis in cenik leposlovnih in drugih knjig iz naše zaloge, katerega pošiljamo franko kamorkoli.

„GORIŠKA TISKARNA“ A. GABRŠČEK V GORICI

Gosposka ulica št. 9.

(Ustanovljena leta 1893.)

(Ustanovljena leta 1893.)

je najmoderneje urejeni tiskarski zavod, kjer se izgotavlja vsako najfineje in elegantno delo v najkrajšem času po jako kulantnih cenah, kakor:

Brošure v vseh oblikah in jezikih v modernih in trdnih platnicah, diplome za častne občane in druge enake prilike v najrazličnejših barvah, trgovske račune, pisma in zavitke s firmo, cenike, društvene vsprede in vabila na kartonu ali papirju, posetnice najelegantnejše kakovosti v skatljah z zavitki, poročila in zaročna naznanila v veliki izbiri in vseh mogočih oblikah, plesne vsprede, osmrtnice itd. itd.

O začetku šolskega leta priporoča slav. šolskim vodstvom, krajnim in okrajnim šolskim svetom vse potrebne šolske tiskovine v slov., hrv. in ital. jeziku za Goriško in Istro, nadalje za izdelovanje uradnih zavitkov (kuvert) v različnih oblikah in kakovostih.

Velika zaloga izgotovljenih tiskovin

za c. kr. okrajna glavarstva, županstva, sodnije, notarje, šolske, cerkvene in druge urade.

V naši založbi imamo te-le časopise:

„Soča“, celoletna naročnina stane gl. 6.—, izhaja dvakrat na teden. — „Primorje“, celoletna naročnina stane gl. 1.20, izhaja trikrat mesečno, na osmih straneh. — „Adriatiško Post“, list, kateremu je namen proučevati druge narode in višje kroge o naših razmerah, celoletna naročnina stane gl. 2.—, polletna gl. 1.20. — „Slovanska knjižnica“, izhaja 6. leto ter je izšlo do sedaj 88 spopičev najrazličnejše vsebine, celoletna naročnina stane gl. 1.80.

„Salonska knjižnica“ za odrasle izhaja v nedoločenih rokih. I. knjiga „O te ženske“, novele in, črtice. Spisal Fr. Gorekar, je izšla 1. 1897. Stane s poštnino vred gl. 1.10.

V teku jednega meseca izide II. knjiga, katera prinese Šekspirovo zaloigro „HAMLET“. — Pripravljeno je jako interesantno gradivo za III. knjigo.

„BEN-HUR“, roman iz časov Kristusovih.

Mehko vezan gl. 1.30, trdo vezan gl. 1.65 s poštnino. Ker je ta knjiga interesantne vsebine je postalo obče zanimanje tako, da imamo le malo izvodov več v zalogi. Kdor želi še imeti to knjigo, opozarjamo, da si jo za časa omisli.

„Rusko-slovenski slovar in slovnica“

Sestavil M. M. Hostnik.

Cena mehko vezanemu gl. 1.50, trdo vezanemu gl. 1.80, poštnina 10 kr. več.